

Tutoriatul 03 - tupluri, dicționare

Probleme cu tupluri

Problema 1

Se citește de la tastatură un număr natural n nenul. Să se creeze și afișeze un tuplu format din numere naturale divizibile cu 2 și cu cifra unităților mai mică decât restul împărțirii la 9 a numărului respectiv mai mici sau egale decât n .

Exemplu: pentru $n = 27$, se va afișa $(10, 12, 14, 16, 20, 22, 24, 26)$

Indicație: folosiți comprehensiunea de tupluri

```
n = int(input())
t = tuple(x for x in range(0, n + 1, 2) if x % 2 == 0 and x % 10 < x % 9 )
print(t)
27
(10, 12, 14, 16, 20, 22, 24, 26)
```

Problema 2

În scopul acestei probleme, considerați reprezentarea de (a, b) pentru un număr complex. Se citesc de la tastatură numerele întregi a, b, c, d . Să se afișeze numărul complex (x,y) reprezentat de produsul numerelor complexe reprezentate de (a,b) și (c,d) și modulul acestuia (calculat cu funcția `sqrt()`).

Exemplu: pentru $(1,2)$ și $(3,4)$, produsul va fi $(-5, 10)$ și modulul acestuia va fi aproximativ 11,18

```
import math
a = int(input())
b = int(input())
c = int(input())
d = int(input())
p = (a * c - b * d, a * d + c * b)
print(p, math.sqrt(sum(x ** 2 for x in p)))
1
2
3
4
(-5, 10) 11.180339887498949
```

Problema 3

Se citesc de la tastatură 4 numere întregi, a, b, c și d , cu $a < b$ și $c < d$. Să se afișeze intersecția și reuniunea intervalelor (a, b) și (c, d) sub formă de interval sau reuniune de intervale sau multime.

```
a = int(input())
b = int(input())
c = int(input())
d = int(input())
if a >= d or b <= c:
    inter = {} #vom considera aceasta ca fiind multimea vida, desi este un abuz de atr
ibuire
    reunii = "reuniune disjuncta"
elif c < a:
    if b < d:
        inter = (a, b)
        reunii = (c, d)
    else:
        inter = (a, d)
        reunii = (c, b)
else:
    if b < d:
        inter = (c, b)
        reunii = (a, d)
    else:
        inter = (c, d)
        reunii = (a, b)
print(inter, reunii)
0
1
1
7
{} reuniune disjuncta
```

Problema 4

Se citesc de la tastatură, pe o singură linie, un număr întreg a , un sir de numere întregi de lungime cel puțin 3 și un număr întreg b , $b > a$. Să se afișeze câte elemente din interiorul sirului sunt cuprinse în intervalul (a, b) . Scoateți elementele cu valoare maximă din sir și afișați-l sub formă de tuplu.

Exemplu: pentru sirul 1 2 3 4 5 6 7 8 8 8 4 2 3 4

se va afișa

4

[2, 3, 4, 5, 6, 7, 4, 2, 3]

```
a, *t, b = (int(x) for x in input().split())
c = 0
mx = t[0]
for i in t:
    if a < i < b:
        c += 1
    if i > mx:
        mx = i
print(c)
ct = t.copy()
for i in ct: #folosim o copie pentru a nu modifica lista pe masura ce o parcurgem
    if i == mx:
        t.remove(i)
print(t)
1 2 3 4 5 6 7 8 8 8 4 2 3 4
4
[2, 3, 4, 5, 6, 7, 4, 2, 3]
```

Problema 5

Se citesc de la tastatură două numere întregi a, b cu $a < b$, și un număr natural nenul r . Să se afișeze sub formă de tuplu termenii seriei aritmetice cu primul termen a și rația r care se găsesc în intervalul $[a, b]$. Să se afișeze suma lor.

Indicație: nu folosiți formule matematice pentru sumă

```
a = int(input())
b = int(input())
r = int(input())
t = tuple(a + r * i for i in range((b - a) // r + 1))
print(t, sum(t))
2
10
1
(2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10) 54
```

Problema 6

Apreciați rezultatul următoarei secvențe de cod, cu precizările că $a < b$, $c < d$, $b < d$ și a este diferit de c .

Un indiciu poate fi găsit în comentariile acestei celule.

```
a = int(input())
b = int(input())
c = int(input())
d = int(input())
if a < c:
    if c < b < d:
        e, f = c, b
    elif d < b:
        e, f = c, d
    else:
        e, f = 0, -1
else:
    e, f = a, b
print(b - a + d - c - f + e + 1)
1
4
6
9
8
```

Dicționare

Dicționarele în python sunt colecții de elemente neordonate, mutabile și alcătuite din perechi de tipul *cheie - valoare*. Cheia unei valori (diverse colecții de date pot reprezenta o valoare în contextul acesta) trebuie să fie unică, imutabilă și hashable. De exemplu, numerele întregi, sirurile de caractere, tuplurile (formate din elemente imutabile) sunt elemente hashable.

Pe scurt,

dicționarul este o colecție de elemente, unde fiecare element este indexat în mod diferit pentru o parcurgere mai eficientă a datelor.

Exemplu:

Să presupunem că avem următorul tabel de date care conține informații despre studenți de la optionalul ASC (trei la număr):

- 2501910000034 Ionescu Ion 10 8 7 8
- 2402900000041 Marinica Maria 9 10 8 8 8
- 1412900000041 Petrescu Petrica 8 10 4 7

Scopul nostru este să organizăm datele din tabel astfel încât să putem accesa notele fiecărui elev folosind numai CNP-ul (un exemplu bun de cheie pentru dictionar).

Soluția este să creăm un dictionar care are drept chei CNP-ul fiecărui student și valoarea asociată fiecărei cheie să fie o listă care conține notele studentului respectiv.

```
note_studenti_ASC = {"2501910000034":  
[10, 8, 7, 8], "2402900000041" : [9, 10, 8, 8, 8], "1412900000041" : [8, 10, 4, 7]}  
print(note_studenti_ASC)  
for CNP in note_studenti_ASC:  
    print(note_studenti_ASC[CNP]) #parcure neobișnuită pentru o colecție de elemente  
    in python  
{'2501910000034': [10, 8, 7, 8], '2402900000041': [9, 10, 8, 8, 8], '1412900000041': [8,  
[10, 8, 7, 8]  
[9, 10, 8, 8, 8]  
[8, 10, 4, 7]
```

Crearea dicționarelor

Dicționarele pot fi create în general folosind una dintre următoare trei metode:

1. Atribuire directă (*mot à mot*), adică înșiruirea de "cheie : element" între acolade.

```
d = {"numere prime" : [2, 3, 5, 7, 11], "numere fibonacci" : [1, 2, 3, 5, 8, 13]}  
print(d)  
{'numere prime': [2, 3, 5, 7, 11], 'numere fibonacci': [1, 2, 3, 5, 8, 13]}
```

2. Prin funcția *dict()*, fie prin definirea cheilor ca tip string (vezi *d1*), fie prin înșiruirea unor secvențe de perechi de tip 'cheie-valoare' (vezi *d2*).

Atribuirea perechilor prin multimi nu este recomandată. Multimile sunt neordonate, deci oricare dintre cele două elemente poate deveni cheia.

```
d1 = dict(a = [0, 1, 2], ziua = "luni")  
print(d1)  
tuplu_d2 = ([12, "marian"], ('valul', 'traian'), {123, 'nasol'})  
d2 = dict(tuplu_d2)  
print(d2) #123 nu a fost luat ca cheie, lucru care nu e convenabil  
{'a': [0, 1, 2], 'ziua': 'luni'}  
{12: 'marian', 'valul': 'traian', 'nasol': 123}
```

3. Prin popularea succesivă, adică simpla atribuire de forma `dictionar[cheie_nouă]=valoare_nouă`

```
dict_studenti = {}
print(dict_studenti)
dict_studenti['Tudor'] = [6, 7, 8]
print(dict_studenti)
dict_studenti['Marius'] = [3, 8, 9]
print(dict_studenti)
{}
{'Tudor': [6, 7, 8]}
{'Tudor': [6, 7, 8], 'Marius': [3, 8, 9]}
```

Accesare, modificarea și adăugarea elementelor

Accesarea unui element dintr-un dicționar se realizează pe bază de *cheie*, adică respectiva *cheie* va acționa similar unui index, cum se folosește la structuri de date de tip listă sau tuplu.

```
print(dict_studenti['Tudor'])
print(dict_studenti['Tudor'][0]) #putem apela elemente din lista in mod intuitiv
[6, 7, 8]
6
```

Deoarece dicționarele sunt mutabile, elementele pot suferi modificări prin simple atribuiriri, iar ștergerea unei perechi *cheie-valoare* se realizează prin instrucțiunea `del`.

```
dict_studenti['Tudor'][0] = "anulat"
del dict_studenti['Marius'] #Marius a fost exmatriculat
print(dict_studenti)
{'Tudor': ['anulat', 7, 8]}
```

Parcurgerea dicționarelor

Dacă ar fi aplicată unui dicționar o parcursă ușuală pentru colecțiile de date, anume *for el in colecție: ...*, ce ar fi parcurs de fapt ar fi *cheile* dicționarului respectiv (vezi primul exemplu). Această metodă este echivalentă cu parcurgerea colecției `dict.keys()`

```
note_studenti_ASC = {"2501910000034":
[10, 8, 7, 8], "2402900000041": [9, 10, 8, 8, 8], "1412900000041": [8, 10, 4, 7]}
print(note_studenti_ASC)
for CNP in note_studenti_ASC:
    print(CNP)
    print(note_studenti_ASC[CNP])
{'2501910000034': [10, 8, 7, 8], '2402900000041': [9, 10, 8, 8, 8], '1412900000041': [8,
2501910000034
[10, 8, 7, 8]
2402900000041
[9, 10, 8, 8, 8]
```

```
1412900000041
[8, 10, 4, 7]
```

```
for CNP in note_studenti_ASC.keys():
    print(CNP)
    print(note_studenti_ASC[CNP])
2501910000034
[10, 8, 7, 8]
2402900000041
[9, 10, 8, 8, 8]
1412900000041
[8, 10, 4, 7]
```

Astfel, pentru o parcursere eficientă, strict pe valorile dicționarului, se parcurge colecția *dict.values()*, care conține strict valorile respective.

```
for element in note_studenti_ASC.values():
    print(element)
[10, 8, 7, 8]
[9, 10, 8, 8, 8]
[8, 10, 4, 7]
```

În plus, pentru a parcurge perechile *cheie-element* se utilizează *dict.items()*.

```
for pereche in note_studenti_ASC.items():
    print(pereche)
('2501910000034', [10, 8, 7, 8])
('2402900000041', [9, 10, 8, 8, 8])
('1412900000041', [8, 10, 4, 7])
```

Operații cu sau asupra dicționarelor

Metode comune care funcționează și pe dicționare sunt

- `len(d)`
- `sum(d)` (adună cheile dicționarului *d*, dă eroare dacă nu sunt de tip numeric)
- `min, max` (dacă valorile sunt comparabile!)
- `del` (poate șterge perechea *cheie-valoare*, sau tot dicționarul dacă nu este specificat vreo cheie)

```
d1 = {"a":2, "b":3 , "c":4}
print(len(d1))
print(max(d1))
print(max(d1.values()))
3
c
4
```

Operatorii *in, not in* acționează asupra *cheilor*, nu asupra valorilor.

```
print("a" in d1)
del d1["a"]
print("a" not in d1)
True
True
```

Metode pentru dicționare

Convenție de notare: `functie(p1[, p2])` implică că parametru 1 este necesar pentru apelarea funcției, iar parametrul 2 nu este obligatoriu. În schimb, pentru a avea un parametru 2 este obligatoriu un parametru 1.

- `d.clear()`

Sterge toate perechile din `d`, iar `d` rămâne un dicționar vid (`d` nu dispare complet din memorie, cum se întâmplă la `del d`).

- `d.copy()`

Returnează o copie simplă a lui `d`.

- `d.fromkeys(it[, val])`

Returnează un dicționar nou având cheile date de iterabilul `id` și toate valorile egale cu `val`. `val` este implicit `None`.

- `d.get(key[, default])`

Returnează valoarea cheii `key`. Dacă nu există, returnează valoarea `default`. `default` este implicit `None`.

- `d.pop(k[, d])`

Elimină din `d` perechea asociată cheii `k` și returnează valoarea cheii asociate. Dacă nu există, este returnată valoarea `d`, iar dacă `d` nu a fost dat ca parametru, funcția dă eroare.

- `d.popitem()`

Elimină arbitrar o pereche *cheie-valoare*. Dacă `d` este vid, funcția dă eroare.

- `d.setdefault(key[, default])`

Inserează perechea `key-default` în `d` dacă cheia `key` nu există. `default` este implicit `None`.

- `d.update([E,]**F)`

Adaugă la `d` perechile definite de `E` sau `**F`, unde `E` poate fi un dicționar și `**F` poate fi o enumerare de perechi *cheie-valoare*. Notația mai ciudată a parametrilor vrea să semnifice că atunci când sunt folosiți și dicționare și perechi *cheie-valoare*, dicționarele sunt trecute înainte.

Pentru a înțelege mai ușor metodele specifice dicționarelor, recomand parcurgerea următoarelor

Probleme Propuse

Problema 1

Ați fost angajați de un magazin de electrocasnice pentru a reorganiza eficient într-o colecție date despre

produsele magazinului. Din păcate, fostul informatician nu știa de colecția de tip *dicționar* (de unde și concedierea imediată) și a organizat datele în liste imbricate sub forma:

[tip_producător, [unitati_vândute, pret_unitate], tip_producător, [unitati_vândute, pret_unitate], ...]

Reorganizați informațiile într-un dicționar, care să aibă drept cheie tipul produsului și valoare asociată încasările din vânzarea respectivului produs și afișați-l.

Exemplu: pentru

ls = ["frigider", [10, 600], "cupor cu microunde", [20, 300], "masina de spalat rufe", [80, 1000]]

se va crea în memoria și afișa

{"frigider" : 6000, "cupor cu microunde" : 6000, "masina de spalat rufe" : 80000}

În scopul acestei probleme, considerați că lista este asociată variabilei ls în program.

```
ls = ["frigider", [10, 600], "cupor cu microunde", [20, 300], "masina de spalat rufe", [80, 1000]]
dict_magazin = {}
for element in ls:
    if type(element) is str:
        dict_magazin[element] = 0
        precedent = element
    else:
        dict_magazin[precedent] = element[0] * element[1]
print(dict_magazin)
{'frigider': 6000, 'cupor cu microunde': 6000, 'masina de spalat rufe': 80000}
```

Problema 2

Facultatea de Matematică și Informatică a decis ca studenții care nu au media notelor de la Algebră I strict mai mare decât 5 să fie exmatriculați. În calitate de informatician șef al facultății, treaba ta este să scoți din dicționarul anului I datele asociate studenților exmatriculați și să îl afișezi pe ecran. Dicționarul este de forma

dict_an1 = {CNP_student1 : lista_note, CNP_student2 : lista_note, ...}

Exemplu: pentru dicționarul

dict_an1 = {1234 : [3, 4, 5, 6, 7], 1235 : [4, 5, 4, 4], 1236 : [10, 10, 1, 1, 2], 1237 : [4, 10]}

se va afișa

{1234 : [3, 4, 5, 6, 7], 1237 : [4, 10]}

În scopul acestei probleme, considerați că lista este asociată variabilei ls în program.

Indicație: folosiți o copie a dicționarului pentru a elimina cheile progresiv

```
dict_an1 = {1234 : [3, 4, 5, 6, 7], 1235 : [4, 5, 4, 4], 1236 : [10, 10, 1, 1, 2], 1237 : [4, 10]}
copie_dict = dict_an1.copy() #este necesara o copie pentru a elimina progresiv cheile
for i in dict_an1.keys():
    ma = sum(dict_an1[i])/len(dict_an1[i])
```

```

if ma < 5:
    copie_dict.pop(i)
dict_an1 = copie_dict.copy()
print(dict_an1)
{1234: [3, 4, 5, 6, 7], 1237: [4, 10]}

```

Problema 3

Participanții unui concurs au avut punctajele și vîrstele salvate într-o structură de date de tip dicționar (cheia asociată valorilor fiind numele de utilizator cu care au participat la concursul respectiv, iar valoarea asociată o listă cu două elemente). Să se construiască și afișeze un dicționar cu aceeași structură cu cei calificați în etapa a doua, adică cei cu un punctaj mai mare sau egal cu 80 și cu vîrsta cuprinsă în (15, 25). Valoarea asociată unei chei va fi 0.

Exemplu: pentru

```
d_etapa1 = {"cosmos_dan": [81, 20], "marian123": [87, 26], "supermen": [65, 16]}
```

se va construi și afișa

```
{"cosmos_dan": 0}
```

```

d_etapa1 = {"cosmos_dan": [81, 20], "marian123": [87, 26], "supermen": [65, 16]}
ls = []
for nume in d_etapa1.items():
    if nume[1][0] > 80 and 15 < nume[1][1] < 25:
        ls.append(nume[0])
d_etapa2 = {}.fromkeys(ls, 0)
print(d_etapa2)
{'cosmos_dan': 0}

```